

איך להשקיע ביהלומים

בושה. לפני הקניה, קבל חוות-דעת מ-סוחר-יהלומים אחר, או ממערך מקצועי. מחיר ההערכה הוא אחוז וחצי מ-שווייה של האבן.

אם אתה קונה את היהלום מחוץ לישראל, או מסוחר בעל-מוניטין, דרוש תעודת על רישום האבן במכון לאבנים טובות של אמריקה, וראה אילו תכונות יש לאבן בתעודות המכון. אם האבן אינה רשומה, רישומה עולה על 30 דולר לא קאראט, ומבטיח לך כי השקעתך לא אבדה. האמריקאים מסרבים לקנות אבן חן בלי תעודת-רישום כזו!

שים לב כי האבן שאתה קונה תצוין ברישום על המכון כלבנה, ולכל היותר עם כתמים מעטים. הקפד שתהיה מסווגת באותיות D. E. F. ובעלת עומק בהירות מרבי. המכון גם מבחין בין אבנים אמיתיות לסיתטיות.

עליך להביא בחשבון, אחרי הקנייה, את הוצאות הביטוח שהן עד 4 דולר לכל 100 דולר שווי. אם אתה מכניס את האבן לכספת בחו"ל, עולה הביטוח 20 סנט לכל 100 דולר שווי.

ההשקעה ביהלומים, מסתבר, השתלמה מאד בשנים האחרונות. יהלום בן קאראט אחד, באיכות גבוה, נמכר בשנת 1689 ב-2300 דולר, והיום מחירו עולה על 5000 דולר — עליית ערך גבוהה מ-117%. רבים משקיעים את כספם ביהלומים, ולא להימנע מייודע ספר חדש שהופיע בימים אלה (איך להשקיע באבנים טובות, מאת בנימין צוקר, הוצאת "ניו יורק טיימס", 12.5 דולר).

צוקר ממליץ להשקיע ביהלומים גם למי שאינו מיליונר. ניתן לקנות יהלום באיכות גבוהה, קאראט אחד, במחיר שווה לכל נפש של 6 עד 7 אלפי דולר, או איזמרגד דומה במחיר של 8 עד 8 אלף דולר. אין, כמובן, התחייבות כי מחירי היהלומים יעלו כל הנית, אולם כיוון שקיים מחסור באבנים מאיכות מעולה, סביר להניח שההשקעה תשמור על ערכה.

כיצד לרע מה לקנות? צוקר ממליץ, ראשית, לכל, לקנות רק אצל סוחר ידוע ובעל-מוניטין. אמור לו מה ברצונך לקנות, וכמה בדעתך להשקיע. הסוחרים מרוויחים על האבן שהם מוכרים יותר מ-30%. כך שרצוי להתמקח על המחיר בלי

Gemological institute of America

בזכות הגדולות שתבצע בקרוב היא סלי-לת כביש בין אתיופיה לאוגנדה.

החברה פעילה מאד גם בארצות אמי-ריקה המרכזית והדרומית, השלימה גול-אחרונה פרויקט מגורים ומישרים גדול בקאראקס, ויגשת עתה לבניית עיר חדשה ליד סאן-פאולו שבברזיל.

החברה מעסיקה בעבודותיה בחוץ ל-מעלה מ-300 ישראלים. בשנת 1975 הרי-וויחה יותר מ-60 מיליון לירות. חברת "ורד", שנרכשה בזמנה על-ידי, החברה לעבודות-חוף" עם יותר מ-100 מיליון דולר הפסדים, מחקה את כל ההפסדים, ואשתקד הראתה רווח.

פירת אנהל, החברה לעבודות-חוף

אליהו פורת החליף את מרדכי אליסון, כמנהל, החברה לעבודות חוף ונמלים, "סולל-בונה" ה-עובדת מחוץ לארץ. פורת היה עד כה סגנו של אליסון.

"החברה לעבודות-חוף" מצביעה על מלאי עבודות בהיקף של 600 מיליון דולר, לארבע השנים הקרובות. אחת הע-

גרמניה: לא לישראל - כן לערבים

בכמות העולה מיחמישה על סכר אסו-אן. בין השאר יהיה צורך בפיצוצים אסו-מיים, לכריית תעלה שתזרים מים מן הים התיכון לשקע.

בימים אלה הגיע למצרים מיבדוק צף, שניבנה במיספנות גרמניות, וכוסר הרמתו 6000 טון.

נשיא מצרים, סאדאת, מקווה לחתום עם גרמניה הסכם לבניית מפעל לצינור-רות-פלדה, בהשקעה של 862 מיליון מר-קים גרמניים, שייצר 200 אלף טון פלדה לשנה, מזה שני-שלושים לייצוא.

הקשרים הכלכליים המתהדקים בין גרמניה ומצרים משמיעים גם בכיוון אחר. לאחרונה הפגשה מצרים את מנהיג אש"ף, יאסר עראפאת, עם יושב-ראש הוועדה ליחסים-חוף של הבונדסטאג הגרמני ושר-החוף לשעבר, גרהארד שרדר.

עוד שריהאוצר הפדרלי המערבי-גרמני סירב, בביקורו האחרון בארץ, לתת ליש-ראל אשראי נוסף של מאה מיליון דולר, הסיכמה ממשלת מערב-גרמניה בימים אלה להגדיל את האשראי למצרים.

מצרים קיבלה עד כה אשראי גרמני בסך 300 מיליון דולר. עתה הסיכמה לתת עוד 50 מיליון דולר, באמצעות מכון האשראי לפיתוח בפראנקפורט.

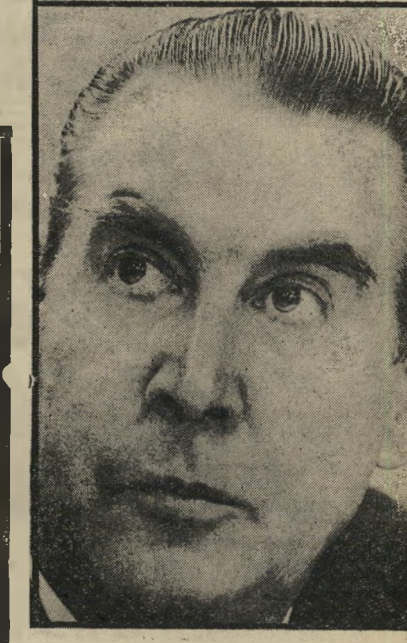
הגרמנים גם הסיכמו ליטול על עצמם את פיתוח פרויקט שקע קאטר, בי-מידבר המערבי, שיספק למצרים אנרגיה

בריטניה וכונה לחרם הערבי

ממשלת בריטניה הסיכמה לחתום על מיסמכים, כי בכל מיקרה שתוצרת ברי-טית תשווק לארץ ערבית, לא יהיה לה כל קשר עם ישראל. מישרד החרם הערבי השיג הסכמה זו ממישרד-החוף הברי-טי. זאת מוסר כתב-העת, "המיזרח-התי-כון", היוצא-לאור בלונדון.

לפי כתב-העת, הפיץ מישרד החרם ה-ערבי רשימה של כ-1000 חברות בריטיות, האסורות ליחסות עם ארצות ערב בגלל קשריהן עם ישראל.

כתב-העת משווה את תגובת בריטניה לדרישות מישרד החרם הערבי עם תגו-בות ארצות-הברית, ומציינ כי בעוד ברי-טניה מיהרה למלא את דרישות הערבים, פתח הקונגרס האמריקאי בציוד-מכשפות נגד מישרדי החרם.

שר-חוף שרדר ברוזביי

העיתונים אחי-קרים

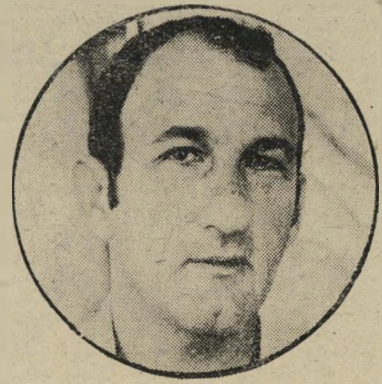
השבוע יעלו עיתוני-הערב את מחירי-הם ללירה אחת ליום, תוספת של עשר אגורות לכל יום. "הארץ" שוקל אם ייקר אף הוא את מחיר העיתון בעשר אגורות כל יום, ל-1.90 ל"י, או לרכז את התו-ספת ליום השישי בלבד.

גם השבועונים יעלו כולם את מחירי-הם ל-6 לירות הגיליון. במקביל יעלו מחירי המודעות בכל העיתונים, ב-12.5 אחוזים.

הקאונטר-קלאב הכפיל מחירים

בעוד מועדון הספורט של ה"קאונטר-קלאב" בתל-אביב הכפיל את מחיריו, וגובה עתה 3100 לירות לשנה למישפחה ממוצעת, נוסף לדמי-ההרשמה, הודיע מו-עדון-הספורט ברמת-השרון, העתיד להי-פתח בחודש מאי, כי מחיריו נשארים ב-2400 לירות למישפחה.

המועדון ברמת-השרון כולל בריכת-

מושקע שפירא בהינף-יד

שחיה, מועדון-בריאות, אולם-כוסר ושני אולמות לסאונה. כן הוא כולל ארבעה מיגרו-טיניס ושניים לטניקאט. במועדון הושקעו 20 מיליון לירות, על-ידי קבוצת מוניה שפירא. עד כה נרשמו במועדון החדש כ-1000 חברים.

צפוי מחסור בבשר

מחסני הממשלה מכילים עתה רק 3800 טון בשר קפוא, בעוד הצריכה החד-שית היא 3500 טון. כיוון שאין כרוגע כל מישלוחי-בשר בדרך לישראל, צפוי בשי-בועות הקרובים מחסור חמור בבשר קפוא, דבר שיעלה את מחירי העופות והבשר הטרי, לשימחת לב המגדלים.

בדרך-כלל מקפידה הממשלה שיהיה לה מלאי של כ-10 אלפים טון בשר, אולם אירועים שונים בעולם חיבלו במטרה זאת. אירלנד, שהיתה מקור עיקרי לבשר ליש-ראל, הצטרפה לשוק המשותף וכמעט שאינה מייצאת בשר לישראל, אלא ב-אישור מוסדות השוק בבריטל. כך גם לגבי צרפת.

הממשלה קיוותה כי החווה שחתמה עם אורוגוואי, על אספקת 700 טון בשר לחודש, יקויים אולם אין סימן לכך שאורוגוואי מקיימת את החווה. רומניה, שסיפקה בעבר בשר לישראל, צימצמה את המישלוחים, וחווה שחתמה ממשלת ישראל עם גרמניה, על למעלה מ-1000 טון בשר, אינו מקויים.

גלל תיקוות הממשלה לקבל בשר מי-גרמניה, רומניה ואורוגוואי, היא הק-טינה את ההזמנות מארגנטינה, ששימשה מאז-זמנתידי מקור עיקרי ובטוח. המצב בארגנטינה אינו ברור, בגלל החפיכה שהת-חוללה שם, וכבר עתה ברור כי הגדלת כמויות הבשר תהיה לפי מחירי הבשר החדשים בעולם, העולים ללא-החרף.

ריבית-שיא

בחודש מארס הגיעה הריבית על הל-וואות לשיא ביוזמני חדש: חברת-מי-מון ישלמו תמורת כסף 34 אחוזים רי-בית מראש, שהם ריבית מעשית של 50 אחוזים! מקוים כי באפריל יקטן הבי-קוש לכסף, ומחירו יירד.

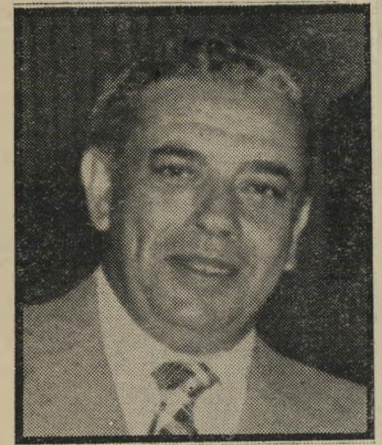
אגב, הריבית על הלוואות בכסף שחור נמוכה בחמישה אחוזים לערך, מפני שאין צורך לשלם מס. מצפים כי מחיר הכסף השחור יירד בהתמדה, ככל שתתרחב חר-בת הרישום על כל העסקים, וכתוצאה מכך יקטן מיספרם של אלה היכולים ל-השתמש בכספים שחורים.

עוקפים את דיווח המזומנים

בעיקבות הוראת האוצר המחייבת בני-קים לדווח על כל עסקה של מזומנים למעלה מ-15 אלף לירות, נחלצה חברת "כלל" לעזרת המערימים על האוצר. ל"כלל" יש חברת-בת בשם "בטוחה", שהיתה בעבר סוכנות ניירות-ערך של זלצמן. מי שרוצה לממש ניירות-ערך במאה אלף לירות, למשל, הולך ל"בטו-חה", וזו פודה אותם בעשר עסקות נפ-רות, כך שאין עליה חובת דיווח לגביהן. "בטוחה" גובה על פעולות אלה כ-2 אחוזי קומיסיון, רווח לא רע תמורת פעולת-גבייה פשוטה.

מדד בהתאחדות התעשיינים

קבוצת תעשיינים בעלי מיפעלים גדו-לים, יוזמת שינוי תקנון ההתאחדות. כיום יש לכל מיפעל קול אחד, ואותו משקל יש למיפעל גדול וקטן, כמו למדינות ב-א"י. הדבר נותן רוב, בבחירות להתאח-דות התעשיינים, למיפעלים הקטנים, ב-עוד המיפעלים הגדולים — שהם המע-סיקים והיצרנים הגדולים — יוצאים מקו-פחים.

נשיא שבית בידי הקטנים

כך, למשל, ניבחר כנשיא התעשיינים אברהם ("בומה") שביט, בעל מיפ-על קטן לתנורים.

לאחרונה התארגנו כמה תעשיינים בעי-לי מיפעלים גדולים, וברצונם לשנות את תקנון ההתאחדות באסיפה הכללית ה-קרובה, שתיערך בחודש יוני. הם רוצים שלמיפעלים יהיה מישקל בהצבעה לפי-גודלם.

הגיזבר ולא המזכיר

במדור "אתה והלירה" ("העולם הזה" 2010), מורסמה כתבה על הלוואות ש-קיבל גיזבר עיריית בת-ים. בטעות נכתב בכותרת הסיפור כי הלוואות ניתנו ל-מזכיר, ברור, מתוך הידיעה, וכך גם נכתב בגוף הידיעה, כי הגיזבר — ולא המזכיר — הוא שקיבל את הלוואות האמורות.